

שם האחת שפורה ושם השניה פועה
שמות א, טו.

שתי מילדות הספיקו לכל ישראל למצרים?

בהתחלת הפרשה מסופר אודות ה"AMILDOOT HEBRIOT" אשר שם האחת שפורה ושם השניה פועה", שפערעה מלך מצרים צוה עלייהן "וראיתן על האבנים אם בן הוא והmittan אותו", ואף על פי כן, יותר אין המילדות את האלקים .. ותחין את הילדים", ובשבר זה - "ויעש להם בתים".

ולכארה, כל המשך העניין מובן בפשטות, ואין צורך בהסביר וביאור מיוחד. ואף על פי כן, בקשר ל"AMILDOOT HEBRIOT" מוצא רשיי לנכוון לפירוש שהוא היפך פשוטה הכתובה - "שפורה זו יוכבד", ככלומר, אף על פי שנאמר בכתב "שפורה", אין זו שפורה, כי אם "יוכבד", ומה שנקראת בכתב בשם "שפורה", הרי זה "על שם שימושה את הולד", וכן מה שנאמר "וישם השניה פועה" - אין זו פועה, אלא "זו מרימים", ומה שנקראת בכתב בשם "פועה", הרי זה "על שם שפועה ומדברת והוגה לוולד" בדרך הנשים המאפייניות תינוק הבוכה".
ואינו מובן: מהו הכרחו של רשיי לשנות מפשטות הכתובה "שם האחת שפורה ושם השניה פועה", ולפרש שהכוונה ליוכבד ומרימים, אלא שנקראו "שפורה" ו"פועה", על שם פועלתן?!

וקושי נוסף – שעל פי החשבון ^[2] הייתה מרימים בתקופה זו בת חמישה שנים, ואם נאמר ש"פועה זו מרימים", נצטרך לומר שבגיל חמישה שנים הייתה כבר "AMILDATH"!?

...אלא הביאור הוא: כאשר הבן חמיש למקרא מגיע לפסוק "ויאמר מלך מצרים לAMILDOOT HEBRIOT אשר שם האחת שפורה ושם השניה פועה" - מתעוררתו אצל קושיא:

בפסוקים שלפני זה נאמר "ובני ישראל פרו ויישרצו וירבו וייצמו במאד מאד"^[3], וכפי שמספרש רשיי "שהיו يولדות ששה בכרכס אחד". ואם כן, כיצד יתכן ש"AMILDOOT HEBRIOT" לא היו אלא שתיים בלבד, "שם האחת שפורה ושם השניה פועה"?

כיצד יכולות שתי מילדות בלבד להשתלט על ריבוי מופלג של לידות - "פרו ויישרצו גוי במאד מאד"?!
ומה גם שמכיוון ש"היו يولדות ששה בכרכס אחד" - לא יכולים להסתפק במילדה אחת לכל يولדה (כבלידה רגילה), אלא אפילו בילדיה אחת הוצרכו לשתי מילדות (לכל הפחות)!

וכשמשיך ללימוד את הפסוקים הבאים - מתעוררת אצלך שאלה לאידך גיסא:

כאשר פרעה מלך מצרים קרא למילדות העבריות והוכיחן על שלא קיימו את גזירתו, "מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים"^[4] - השיבו המילדות העבריות^[5]: "כי לא נשים המצריות העבריות כי חיות הנה ("בקיאות כמילדות", או "משולות לחיות השדה שאינן צריכות מילדות"^[6]) בטרם תבוא אליהן המילכת וילדו". ובהכרה לומר שדבריהם היואמת - שהרי פרעה היה יכול לבדוק ולהוכיח אם דבריהםאמת [כשם שידעו המצרים מתי צריכה יוכבד לדת] - "שמננו לה המצרים מיום שהחזרה, והוא ילדתו לששה חדשים ביום אחד .. והם בדקו אחריה לסוף תשעה"^[7], ובמיוחד דעבידי לגלווי לא משקרי אינשי! ואם כן, נשאלת השאלה לאידך גיסא: מכיוון ש"חיות הנה", "בקיאות כמילדות", או "משולות לחיות השדה שאינן צריכות מילדות", וב民意, "בטרם תבוא אליהן המילדות וילדו" - לשם מה היה צורך בכלל ב"מילדות העבריות"?!
והסביר בזה — בפתרונות: בונגע לפועל - לא היה אמן צורך ב"מילדות העבריות", שכן, "בטרם תבוא אליהן המילדות וילדו": ומה שהיו "מילדות העבריות" - הרי זה רק כדי להרגיע את רוחן של נשים ישראל, שאפילהו אם יהיה מקרה שבו יצטרכו למילדת, ידעו שישנן "מילדות העבריות".

אמנם, מכיוון שמדובר אודות ריבוי מופלג של לידות, ומה גם שכל לידה אינה על דרך הרגיל, כי אם, "ששה בכirs אחד" - הרי גם כדי להרגיע את רוחן של נשים ישראל לא מספיק שתמיילדות בלבד!

ולכן, בהכרח לומר שmailtoות העבריות לא היו נשים על דרך הרגיל, כי אם, נשים צדקניות באופן מיוחד כי, שכן, כאשר נשים ישראל ידעו שישנן מילדות מיוחדות כאלה, די היה בשתי מילדות כדי להרגיע את רוחן.

והנה, פשוטו של מקרה מכירה רק ש"מילדות העבריות" היו נשים מיוחדות בצדתן, אבל עדין אין אנו יודעים מי היו אותן נשים מיוחדות: ואין לומר שהכוונה לנשים שנקרוו בשם שפה ופועה - שהרי לא מצינו她们 נשים צדקניות במיוחד שנקרוו בשם "שפה" ו"פועה".

ובעניין זה מסתמך רשי על הקבלה שהובאה במדרשי חז"ל שנשים אלו הם יוכבד ומרים (אלא שנקרוו בשם שפה ופועה על שם פועלתן כו') - מכיוון שבלאו הcoli אכן אפשר לפרש שהכוונה לסתם נשים שנקרוו בשם שפה ופועה, שהרי בהכרח יהיו נשים מיוחדות בצדתן כו'.

^[1] א, טו ואילך.

^[2] שמוא"ר פ"א, יג, ובמפרשים שם.

^[3] א, ז.

^[4] שם, יח.

^[5] שם, יט.

^[6] פרש"י עה"פ.

^[7] פרש"י שם ב, ג.

פרויקט זו נודד בימי השבעה לזכרון ולעינן הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה היינד - שלוחי כ"ק אדמוניים במומבאי, אינדיה

נדפס ומופץ ע"י הרכבת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמייה, צביה זלאטע ריזל, שמואל, מנחם מעדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חייה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה